

By Consent AND By Coercion /Yehoshua Grunstein

Source

שמות י"טג - ח: ומשה עלה אל-האלהים ויקרא אליו יקוק מן-ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל: אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על-כנפי נשרים ואבא אתכם אלי: עתה אם-שמעו תשמעו בקלי ושמרתם את-בריתי והייתם לי סגלה מכל-העמים כי-לי כל-הארץ: ואתם תהיו-לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל-בני ישראל: ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל-הדברים האלה אשר צוהו יקוק: ויענו כל-העם יחדו ויאמרו כל אשר-דבר יקוק נעשה וישב משה את-דברי העם אל- יקוק: ... (יז) ויצא משה את-העם לקראת האלהים מן-המחנה ויטיצבו בתחתית ההר:

<p>מכילתא [דרבי ישמעאל יתרו - מסכתא דבחדש פרשה ג]-ויתיצבו, נצפפו. מלמד שהיו ישראל מתיראין מפני הזיקין מפני הזועות מפני הרעמים מפני הברקים הבאים. "בתחתית ההר". מלמד שנתלש ההר ממקומו, וקרבו ועמדו תחת ההר, שנאמר "ותקרבון ותעמדון תחת ההר". "עליהם"- מפורש בקבלה "יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראיך השמיעיני את קולך כי קולך ערב ומראיך נאוו".</p> <p>מדרש תנחומא [יתרו י"ג]-רבי אומר; בשעה שעמדו ישראל על הר סיני, השוו כלן לב אחד לקבל עליהם מלכות שמים בשמחה שנאמר "ויענו כל העם יחדו ויאמרו"</p>	<p>מסכת עבודה זרה דף ב עמוד ב'- ויתיצבו בתחתית ההר" ואמר רב דימי בר חמא: מלמד שכפה הקדוש ברוך הוא הר כגיגית על ישראל, ואמר להם: אם אתם מקבלין את התורה - מוטב, ואם לאו - שם תהא קבורתכם!</p>
---	--

Explanation

<p>מהר"ל [גור אריה, יתרו]- ומכל מקום, אחרי הכרח קבלת גזרת מלך, מה טוב ומה נעים ומעולה ביותר כאשר העבד מקבל את הגזירה ההכרחית ההיא מרצונו הטוב גם כן, ועושה אותה מאהבה</p>	<p>מהר"ל [תפארת ישראל ל"ב]- מה שכפה עליהם ההר, שלא יאמרו ישראל אנחנו קבלנו התורה מעצמנו, ואם לא היינו רוצים לא היינו מקבלים התורה, ... ולפיכך אין ראוי שתהיה קבלת התורה בבחירת ישראל, ... לכן כפה עליהם הר כגיגית, שלא יאמרו ישראל כי יהיה חס ושלום בטול לקבלת התורה, כי מרצונם קבלו ישראל, ואפשר להפטר מדבר כזה, שהרי לא נעשה בהכרח, רק היה אפשר לקבל ואפשר לא לקבל...</p>
--	--

הקדמת הרמב"ם למשנה- בחלוקת הדברים בסדר נשים...להתחיל ביבמות ולא בכתובות, כפי שמחייב ההגיון להקדימה, לפי שהנשואין תלויים ברצון האדם... אבל היבום כופים עליו...ונכון יותר להתחיל בדבר ההכרחי, לפיכך התחיל ביבמות

From PESACH to SHAVUOT/From BARLEY to WHEAT

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם, כי תבאו אל הארץ, אשר אני נתן לכם, וקצרתם את קצירה, והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן...**וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה:עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום** והקרבתם מנחה חדשה לה': ממושבתיכם **תביאו לחם תנופה שתים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים לה':** (ויקרא פרק כג/י-כ"א)

רמב"ן [שם ט"ו-ט"ז]- והנה טעם הפרשה, שיתחיל לספור בתחילת קציר שעורים...וישלים מספרו בתחילת קציר חטים ...

<p>ספר החינוך [פרשת אמור מצוה שז]- משרשי המצוה...כי מפני זה היתה המצוה בחטים להיות המנחה בככרות של לחם...לפי שהחטים למאכל אדם ועל כן ראוי להכניס בענין שהאדם נהנה וניזון מהם.</p>	<p>במדבר ה/ט"ו-והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שעלים לאיצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת רש"י [שם]- "שערים" - ולא חטים, היא עשתה מעשה בהמה וקרבנה מאכל בהמה</p>
---	---

שפת אמת (שבועות תרל"ז)...**דעומר שעורים מאכל בהמה, ושתי הלחם מאכל אדם...**

<p>...אחי"כ זכו לברר המדות עד שנתקרבנו להר סיני ... וזאת המנחה שבא אחר הספירה היא נקראת מנחה חדשה שיש בה כח ההתחדשות ע"י שבא ע"י הדעת שבאדם.</p>	<p>והקרבת המנחה הוא האמונה וההכנעה להשי"ת להודיע כי הכל שלו... והנה בתחילת יציאת מצרים כתיב "ואת ערום וערי" והי הכנעה מצד פחיתת מדריגתם, וע"ז עומר מאכל בהמה</p>
---	--

וע"ז נאמר "אדם ובהמה תושיע ה'"

הרב אברהם יצחק הכהן קוק (אורות ישראל פרק ח, סעיף א)-**"לפיכך מחבר הוא פסח לעצרת על ידי ספירת העמר שבבית המקדש, שהיא מחברת את מנחת השעורים, מאכל בהמה... אל החטים, מאכל אדם, העלוי השכלי הרוחני; ... ושני הכחות היסודיים האלה מגלים את כל מלא ערכם ופעלתם, במעמקי הנפש ומרחבי החיים, ... והתקשרם יחד למערכה אחדותית עליונה."**

Therefore, Pesach is connected to Shavuot by the "Counting of the Omer" in the Temple, which connected the *Mincha* from the barley, food fit for the consumption of an animal...to the wheat, food fit for the consumption of a Human-Being, with man's elevated spirit and intellect...and these two fundamental powers expose their entire value and ability, in the depths of one's soul and in life...coming together intertwined to one united one (Orot Yisrael 8/1)

